

Obláčky mládí

NAPSAL F. A. SVOBODA

Brzy však si uvědomila, že nezůstane jen při pocitech a že bude nucena rozhodovati se. "Hošek jistě co nejdříve požádá o mou ruku," udiveně, skoro ustrašeně, ale přece zase pyšně si říkala, "a bude si přát, aby byla svatba v létě!" Vyskočila, tleskla rukama nad hlavou a zvolala: "Ježíši můj, co si počnu? Co řeknu? Co se stane? — V létě bych už byla paní!" Význam této věty zaujal jí celou moč. Ovanuly jí představy manželství, sny o dětech, kouzlo samostatnosti — a všecka byla tím rozklad pro své staré tvrzení, "jsme různí lidé."

Přes to těžil ho pohled Bláží jako když v deštích slunce vysvitne. Bylo v tom pohledu něco, čeho hledal. Prokazovala-li mu pozornost, jako když mu prve popoběhla naproti, vždycky cítil z těchto projevů, že mají účel upokojit. Urážely ho a dráždily.

O páté sedmé, aniž se kdo nadál, objevil se na Letné Pacht a Hošek. Oba měli šedivé lehké šaty a florentinské klobouky. Přehled jejich způsobů patrně vzrušil. Obě dámy i obě slečny ožvily. Hra přestala se těšit. Mařka i Bláží zdráhaly se pravidelně hrát jako umíněné děti. Ustaly ve hře a přeběhly k sobě.

"Podívej se, Bláží," zašeptala Mařka, "jak to panu Hoškovi sluší."

"Víš-li ale, že bude mít brzy pleš?"

"Im, co na tom?"

"Ovšem — nie. Naopak, sluší mu to."

"Proč chodí s tvým tatínkem?"

"Budou spolu provádět nějakou stavbu."

"A — tak!" řekla Mařka a šlehla tmavými očima po Hoškovi. Bláží se usmála na Kubínu.

"Odpusťte, hned budeme pokračovati," pravila.

"Mně je to jedno," nevrle řekl Kubín, odvraceje se pohledem na návršy u Ladví a nad Podlábou.

Pacht zatleskal prudce rukama, napjav do výše hlavu.

"Tak hrá! Hrá!" volal.

Děvčata se postavila na určená místa. Bláží cítila, že vyslovil Hošek toto přání otci, poněvadž jí chtějí vidět při hře. V té chvíli všecka její snaha se vzpružila a soustředila, jako v úterý při pianě, jen ke hře samé. Průznost, poskok za míčem, napínání těla, ústup, vše prováděla krásně. Totéž činila Mařka, ale její pohyb byl vzrušenější a rozházenější. — Bláží cítila, že pozoruje Hošek jen jí a v pravém slova smyslu tančila ladně své obraty a poskoky.

Kubín se rozléčeně pochechtával. Nikdo ho neslyšel.

O sedmé hodině skončili. Hošek přichvátal a pomohl slečnám do lehkých žaketů. Odebrali se pak do restaurace. Kubín šel tentokrát s Pachtem, který s ním hořoval o Jiříkovi, vyzpovídaje se na prospěch jeho v jednotlivých předmětech. Pak vypravoval Kubínovi o stavbě sibiřské dráhy a tamějších poměrech. Dále před ním šel Arnošt s Mařkou a Hošek s Bláží. Z pohybu děvčat bylo možno poznati, že se živě baví.

V zahradě restaurační bylo mnoho lidí. Usedli tak jak přišli. Kubín ucítil se s panem Pachtem. Musil stále odpovídati a zapírat své rozechvění. Uminoval si, že na Bláží nepohlédne, ale neměl vůle splnit svůj úkol. Stála ji pozoroval. Byla veselá. Hleděl na ni jako dítě na uhlý baton. Bylo mu do pláče i zlosti, a tak krásná, jako dnes, snad nikdy Bláží nebyla. Opirala se o stůl lokty a držela v rukách růží, schylovala se k ní. Hošek jí stále cosi důvěrného sděloval. Svit lampy pobíhal po jejím kloboučku.

Teprve o jedenácté hodině přišli na Vinohrady a rozeběhli se. Kubín toužil již po samotě, aby směl uvolnití svému sklíčen. Procházel se Sokolskou třídou celou hodinou ještě. Noc byla příjemná, tieha; pískání lokomotiv odkudsi z Nuslí chvílemi se ozývalo.

V první chvíli cítil nenávisť sám k sobě, k veliké své slabosti, že nedovede Bláží pohrdnouti a touhu po ní zničit. "Co mne zdržuje, chci-li ji napsati, že se jí zřekám?" uvažoval. "Proč toho nečiním? Proč ještě váhám? Což

čekám ještě něco? Či čekám, až mi to sama řekne? Proč! Vždyť nemám ani špetky naděje, všecko jsem viděl, všecko je rozhodováno." Zasmušil se. Představil si její tvář, úsměv, pohled i všecku postavu, vzpomněl si na první její dopis a první políbení. "Miluji ji," řekl si a povzdychem, "v tom je všechno mé neštěstí. Nechtějí se jí odříci, nemohu zapomenouti." Kroky jeho zněly prázdno u ulic. "A dávno-li je tomu, co byla mou, jak sama psala, až na věky? Byla taková chvíle, kdy jsem tomu věřil? Byla taková chvíle, kdy jsem si jí k sobě přivínil a opojen jí polbil?" Nedovedl si představit, že se to skutečně stalo, a že tak rychle vše pominulo, jako vůně lesku, když pojednou ho vítr studeně profoukal.

V následujících dnech, kdykoli měl prázdno, zatoulal se daleko za Prahu, obíraje se neustále stejnými myšlenkami, jež se měnily a opěť v první význam vracely. V neděli ubíral se podle jatek na holešovickou pláň. Ze Stromovky zněla hudba. V jatkách bečely ovce. Stánu a poslouchal. Toto boření jakoby mu srdcem trhlo. "Nevíte, že vás co nejdříve pobijou a zitra již po Praze rozvezou," prohodil patrně dojat. — Představil si řeznické, uřízavé vozíky s obnaženými mrtvočinami zvířat, a prudká nenávisť ke všemu lidstvu jakoby ho zachvátla strašně, bezohledně, zdálo se mu, že povídá o kultuře, charakteru, slechetnosti a účelnosti jsou pouhou lží, frází, pouhou počestností. "Když vrazíš člověk zpět, své bratry pozemské a mluví při tom o svém vznešeném povolání, proč by nemohla Bláží mluvití mi o lásce a vzít si jiného člověka?" pomyslí si, pochopuje vládu u krutnosti.

Toho dne večer mluvil s přítelem o Hoškovi. Přítel znal bohatého tohoto inženýra a vypravoval mnoho o jeho minulém životě. Zprávy tyto velice Kubína vzrušily. Jakási žhavá, dráždící síla z nich svítala. Zeela nové počety zaháněly se mu v nitru. Byl přesvědčen již dříve, že si Bláží Hoška vezme, jako dnuš, ale teprve teď nabyla zářlivost jeho zhavosti. Myslela, že je Hošek sváták, že měl sta známosti, že užil všech rozkoší do sytosti a že si teď vezme mladé, krásné dítě, či ještě hůře, že si Bláží vezme jeho, pátila ho na duši jako něco nesnesitelného.

Druhoje dne, když chtěl po hodině od Pachty odejít, setkal se v saloně s Bláží.

Jiřík zůstal v otevírací pracovně. Rodiče byli na procházce.

Bláží v bílých kvitkováných šatíčkách, růžová a veselá, zarazila se poněkud. Přitiskla ruce na hrdla.

"A — vy jste už skončili?" otázala se.

"Ano." Chvilí pomlčel. Pak řekl: "A my jsme taky skončili."

"Kdo?" zašeptala zardvěsí se.

"My. Vy a já. Či ne?"

Pokročila ramínky a stáhla hustě své obočí.

"Proč mi nereknete pravdy?" otázal se zahleděv se na vlny jejích ruských vlasů.

"Což vám, co chcete slyšet? — Proč bychom skončili?"

Zasmál se jizlivě:

"Vždyť dobře víte, že si vezmete Hoška!"

"Nevím. Podezříváte mne předčasně."

"Ale správně."

"Roztrpčíte mne, nie jiné ho..."

Zahleděla se dolů. Růžové přestýčky její jezdily po okrajích stolu. Tvář se jí náhle rozpalila.

"Bláží," zaseptal bolestně.

Neřekla ani slova a nepohnula očima.

Vzal jí za ruku.

"Proč jste na mne zaponněla?" otázal se.

"Zapomněla jsem..."

"Milujete mne ještě?"

Neřekla nic.

"Neodpovíte mi?" nalehal, roznečaje se.

Pokročila ramínky a poněkud se odklonila.

Očima Kubínovými šlehla zlost.

"Jen buďte upřímná," řekl prudce, "a neotřetejme nos takovými kudrlinkami. Nemáte ani tolik síly, abyste mi řekla pravdu, a to jen proto, že jste se těžce přehrála. Vaše vlastní vina nutí vás k této kočol přetváře." Poslední věta Bláží polekala. Napřimila se.

"K čemu jsou ty všechny lži?"

pokračoval popuzeně. "Jaký máji smysl? Vím přece všechno napřed. Nejsťe tak naivní, abyste nevěděla, co se stane! A necheťte-li to vědět, řeknu vám to: Vezmete si Hoška! Ano, vezmete si ho co nejdříve!"

"Nie, není určeno," odvětila pevným hlasem, jakoby byla popuzena.

"Dobře, dobře! Tvrđim však, že je to jistě. Odvede si vás, vás, Bláží, která jste mi před měsícem napsala; jsem váš na věky. Uchodl jsem brzy, že vám nesmím věřit. Řekl jsem vám to; ale prosil jsem vás, nemáte-li síly, splňte, co jste sľibila, abyste byla upřímná. Lhala jste mi dále! Rozčílovala jste mne svou povrechností!" Náhle se otfásl a stisknul rukama lenoch židle. "Ostatně — ne vy, já jsem vinen! Proč jsem vás neodhodil jako falešnou kočku? Proč jsem váhal, když jsem všecko věděl!"

Zasmála se podrážděně. Bílé její zoubky ukázaly se, jakoby chtěla kousnouti. Zrudlo již i její čelo.

"Co jsem ještě ve vás hledal?" mluvil dále, pozvedaje těžkou židli. "Proč jsem nepochopil, že jste stejná jako všechny ty bohaté slečinky, které si všechno mohou koupit? Ano, sám jsem vinen, že jsem nedovedl pohrdnouti vaším mládím a vaší hezkou tváříčkou! Sám, ne vy!"

Pohlédla hlavou. Pýcha zasvítla jí v očích. Odvrátila se, jakoby chtěla beze slova odejít, ale Kubín vzal jí za obě ruce, přitáhl k sobě a hleděl jí z přímá do očí.

"Musím vám ještě něco říci," pokračoval ostře.

"Věděl jsem, že jste povreční, že nedovedete pro nic bojovati, ale že se dáte získati člověkem, který mlouval sta žen, který dávno pozbyl víry v lásku, který v zívá všeho, který je znám po celé Praze jako vyšeptalý košťál, že si ho ochotně vezmete, vy, mladistvá jako kvítek, to jsem netušil a tomu bych byl nikdy nevěřil! A v tom je ta všechna hnusná bída vašeho stavu, a všechna bída žene! Nemáte sebevděm, jste slepice, nie jiného! Není vám odporné přivmouti se k takovému dobrodruhu, není vám hnusno, když líbáte jeho tisíckrát zlíbané tváře, naopak, vy se ženete za takovou zhralostí, jakoby měla krásu a kouzlo!" Pustil její ruce.

Bláží pojednou změnila výraz tváře. Nebyla to podrážděná krasavice, která chce kousnouti, ale dobfie vyciňovaná deerka, která pohrdá. Bylo zjevno, že se chce úplně ovládnouti.

"Nevrháte se na mne," řekla tiše. "A nevyčítejte. Ne já, vy jste vším vinen. Milovala jsem vás, byla jsem šťastna tenkrát, když jsem si poprvé řekla o své lásce. Nelhala jsem a ani bych nedovedla lhát. Myslela jsem jen na vás, chtěla jsem býti jen vaší ženou! A opakují vám, že jsem jen na vás myslila! Když otec prořekl něco, že bych se měla vdáti za jiného, vytrpěla jsem pravdu, ouka! Toužila jsem po vás, po vašem objetí a vašich políbeních, ale z vás čínela jakási studenost, vášhavost... zklamala jsem se! A jen jsem trpěla! Vaše slova mne jen stále urážela, stále vyčítala. Neměl jste pochopení pro mou bolest a svou hrubost. Urážel jste mne a pokračoval mne nejstrašnějším způsobem. Jen kolikrát jste vyřkl slova povreční! Nevěděla jsem si často ani rady. Pokočovala jste mne bezdůvodně jako každý domýšlivec! A já jsem chtěla lásku slepou a prudkou! Lásku jsem chtěla, lásku, nie urážky a napomínání a bezdůvodné vyčítání! Až budete rozumnější, pochopíte, že jste mne sám se svého srdce vypudil! Místo vroucenosti vítala mne vaše rozuzelost! A tak jste sám mou lásku ubíjel. A až do této chvíle všechno umíralo. Dnes už je úplně po všem! S Bohem!"

A odkvapila rychle do vedlejšího pokoje.

Kubínovi bušily tepny se srdcem v silném tempu, jakoby někdo lik lidí prudce utíkalo a údery jejích nohou jakoby všim otráslý.

Slova Bláží velice ho překvapila. Jakási zahabnutí jakby mu ztížila nitro. Nečekával takové vyřtky. Zatekal očima po saloně a trapná sklíčenost vnikla mu do duše. Počít, že promeškal cosi, že početile ztratil všecko své štěstí, jakoby se ozval v jeho nitru.

Zarazen odešel domů.

FRANK YUN
vlastní čistě a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
V ČÍSLE 2206 JIŽ. 16., OMAHA.
Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Všecké výrobky uzenářské též se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

E. H. Vrána & Co.
architekti a inženýři.
Vyhotovují plány na všeho druhu budovy — velké obnizborné obchodní budovy, školy, kostely a jiné. Inženýrskou práci jako stoky a podobné.
Úřadovna: 875-77 Brandels Bldg., Omaha, Neb. 311

DOBŘE PIVO JEST ZNAMENITÝ LÉK
FREMONT BREWING CO.
FREMONT, NEBRASKA,
vyřábí a lahjuje Plezské pivo. Co se týče chuti a jakosti, jest nejbližší importovanému.
Součástky tohoto piva, nejlepší slad, dělán z nejlepšího ječmene v našem pivovaru a pravý český žatecký chmel jest používán. Obsahuje 3 procenta líhu a jest doporučován mnohými lékaři.
Checete-li sobě pochutnati, objednejte sobě jednu bednu.

NOVĚ ZALOŽENÁ ČESKÁ SPOLEČNOST
Bohemian Music Co.
MALO-I VELKO-OBCHOD PIANY
a všemi různými hudebními nástroji
nejnovější system elektrických pian
Rozličné druhy a ceny. Zvláštní pozornost věnuje se objednávkám poštovním. Za všechny nástroje se ručí. Odborníci a 25-letá zkušenost.
F. W. Hodek, pres., — Chas. Sappé, sec'y., Chas. M. Nepodal, treas.

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest
česká dřevařská ohrada,
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 401f
Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Václav Kozák
vlastní mořní závod
řeznický a uzenářský
2705 SO. 10. STR., OMAHA, NEBR.
Zásoby čerstvého masa, jakož i všeliké výrobky uzenářské té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zjistíte, že podruží přijdete zase. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 4733.

IX.
Teprv, když se cítila Bláží o samotě, shledala, jak je rozrušena a jak vážná věc se stala. Bylo jí tak, jako člověku, který je honěn a chtěl by si odpočinouti. Jediný silný pocit byl stále k rozeznání: zlost. Byla uražena. Kdyby byla mohla způsobiti jakoukoliv větší bolest Kubínovi, byla by ji učinila. Věděla, že ho silně již ranila, cítila, že určitým již odkrnutím aspoň poněkud ho udeřila, a toto vědomí způsobovalo jí zvláštní radost, onu krátkou radost z pomsty, onu radost, kterou chlácholí své svou uraženou pýchu.

Adolf A. Tenopír,
český právník.
Úřadovna: čis. 1325, roh 14. a William ulice
OMAHA NEBRASKA
Telefon: Doug. 8397.
—Verejný notář—

Dr. J. J. Warta
český specialista v léčení chorob očí, uší, nosu, hrdla a přispůsobování brjeli.
1124 W. O. W. Bldg., Omaha, Neb.
Hodiny od 9. do 5.
Telefon: Red 2839.

JOHN J. OSTROŇÍČ
praktický plumbař,
licencovaný pro Omahu a South Omaha,
vykonává vždy první třídy v oboru plumbařském, zavádění spodního topení, plynovodů, vodovodů a pod. Opravy jsou naší zvláštností a vykonáváme je k úplnému uspokojení. Všecké práce věnuje se ta největší péče.
Vypočty zdarma. Zavolejte nás telefonem: Tyler 1299.
Dílna: 1414 Jižní 13. ulice, Omaha, Nebraska.

Jan Yiráč
český pozemkový a pojišťovací jednatel.
Chtěl krajaně! Kdo byste si přál prodat aneb koupit majetek, nyní mám na prodej velký výběr krásných a lastních majetků; též i farmy.
Pojíždí proti čem, tornáda a vše více vichřicím, pronajímám domy, obstarávám vřtáky z knih a kontraktů.
Přijďte a prohlédněte si tyto krásné a lastní majetky, neč koupíte jinde — Milerád Vás posloužím.
Úřadovna: 1341 Jižní 16. ulice.
Telefon: Douglas 3258.

(Pokračování)